

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 197. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387861856/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

Strandbredden, undersøgte de det, og fandt derinde et voxent Fruentimmer og et lille Pigebarn sammenbundne med et Klæde – just dette jeg her har. Den første var død, og blev død, og begravedes paa nærmeste Landsbykirkegaard. Men i Barnet var der endnu Liv, og det beholdt Livet. De tog det med sig, og Rosetti, som saae at det var snuvt og velskabt, tilegnede sig det, for at afrette det til æquilibriske Kunster. Og det er just vores kjære Alice.» »Derpaa vil jeg gjøre min Eede faldt Tjeneren ind. »Jeg var endnu hos Manden, da hun sprang i Vandet i Livorno, og kjendte hende strax igjen, det første jeg saae hende her.» »Alt det veed jeg ogsaa» vedblev Captainen; »men nu videre!» »Her er Klædet, der bandt dem til hverandre» sagde Tjeneren; »det tog jeg til mig, og har gjemt det lige siden; og dette Brev sad paa den Dødes Bryst; jeg tørrede det, og gjemte det ligeledes, i den Tanke at det maaske engang kunde komme til Nytte.»

Brevet var ufuldendt, og lød saaledes: »Min elskede Mand! Vi ere i Havsnød, Skipperen frygter, at vi ikke kunne frelses. Er det da Himmelmens Villie, at jeg og vort Barn: saa langt fra dig, min dyrebarreste! skulle → meer stod der ikke. Sandsynligviis er Skibet i dette Øjeblik adspiltet og sunken.

»Hvoraf vidste I, at Barnet hedde Alice?» spurgte nu Comtessen. »Saameget kunde det selv sige» svarede Tjeneren; »rignignok syntes mig, det var Else og ikke Alice; men saaledes kaldte Rosetti og de andre hende.»

»Var der da ingen som spurgte hende» vedblev Comtessen, »hvem hendes Forældre var, hvor hun var fra, og saadant?» »Aajo!» svarede han; »men hun kunde ingen Forklaring give; hendes Fader hedde Fa'er, og Moderen Mo'er, og til Stedet hvor de boede, vidste hun intet andet Navn end *Hjem*.»

Hidtil havde jeg lyttet med stedse stigende Opmærksomhed; men nu syntes mig Tvivlen at maatte vige for frydefuld Vished. »Hr. Captain!» raabte jeg, »det kan ikke være andet: min elskede Alice maa være deres Broderdatter.» »Jeg er meget nær ved at troe det» svarede han »men ganske afgjort er det ikke – veed De ogsaa hvorledes han mistede Kone og Barn?» »Han har her paa Ulvedal fortalt mig det – ogsaa Tiden stemmer → » – Mens afbrød Captainen; »det er dog besynderligt om Alice ikke selv kunde huske noget meer fra sin Barn-dom, hun var vel dog en fire Aar eller saa → » – Det var alt kun som Drømme for hende» sagde Comtessen; »og Præget af denne dunkle